

оризъ. Думчо потърси лъжица: като видѣ, обаче, че всички ядатъ съ помощта на една клечка, той се опита на сжщото, но, понеже не бѣше навикналъ да яде оризъ безъ вилица, опръска ориза по лицата на съсѣдитѣ си и успѣ само да оближе клечицата.

Слугитѣ се смѣха отъ сърдце на негова-та несръчностъ.

Донесоха ластовични гнѣзда¹⁾. Думчо намѣри това ястие отвратително. Сетнѣ сложиха едно голѣмо блюдо съ месо и каша; Думчо, който искаше да си навакса, се налага отъ него до насита.

Кашата обаче имаше нѣкакъвъ страненъ вкусъ; Думчо не знаеше, че месото бѣше приготвено съ рициново масло, което е силно чистително срѣдство. Прѣди още да свѣрши вечерята, той усѣти такива силни коремни болки, че подскочи и, бѣгайки, събори трапезата и разбута всичкитѣ слуги наоколо си.

Когато се върна, той намѣри китайцитѣ да прѣмиратъ още отъ смѣхъ. Толкова смѣшенъ имъ се видѣ Думчо! Ядосанъ, че не разбира какво говорѣха тѣ за него, той грабна

¹⁾ Въ Китай ластовичнитѣ гнѣзда се считатъ като рѣдко вкусно ядене.

по двамина слуги въ ржка и ги отнесе тѣй при господаря си.

Императорътъ се зачуди, като видѣ, че Думчо не иска да знае отъ тоя тежъкъ товаръ, и пожела да има подобенъ служителъ; той го поиска отъ Йосифа, но Йосифъ не се съгласи да си даде Думча.

Знаменитиятъ лѣкаръ пристигна; той бѣ едно малко човѣче съ дълга бѣла брада, облѣченъ бѣ въ дълга дреха отъ червено кадифе, а на главата си носѣше островърха шапка съ позлатенъ крайчець.

Тогава Императорътъ рече на Йосифа:

— Ако обичате да ми отстѣпите своя служителъ, азъ ще ви отстѣпя лѣкаря си.

Думчо забѣлѣза, че Йосифъ се наскърби много, та му прошѣнна:

— Направете, каквото искатъ отъ васъ; азъ ще съумѣя да оправя нѣкакъ работата на добъръ край.

Йосифъ се прости съ Императора и отведе лѣкаря, комуто обѣща голѣма награда.

Йосифъ го разпита, какъ би могло да се помогне на болния му татко; докторътъ отговори, че трѣбва да иде самъ да види болния.